

Daxboh Caeuq 25 Maenz Ngaenzci

父亲和 25 元车钱

□Vwnz Vei sij Mungz Sugij hoiz

□文 汇/文 蒙树起/译

Daxboh haujlai nanz cij ndaej haeuj baez singz he, gou buenx de yawj gvaq ranz hung laeuz sang le, youh co ci bae giz funghgingjih he guhcaemz. Mwh roengz ci, daxboh raen gou hawj bouxhaici 20 maenz ngaenz, couh naeuz: “Naengh yaep ci he guhmaz aeu baenzlai ngaenz?” Gou naeuz: “Mbouj lai law, de gaenq aeu ceiq noix lo.”

Daj funghgingjih okdaeuj, daxboh mbouj haengj naengh ci lo. Gizhaenx liz ranzyouq 10 goengleix, byaij dauqma mbouj baeg dai ha? Gou lij dwg heuh aen cico he. Daxboh raen gou mbouj dingq vah de, heiqndat dwk swlgeij gag byaij lo. Gou cam bouxhaici aeu geijlai ngaenz, bouxhaici naeuz ceiq noix aeu 25 maenz. Gou ndenq ngaenz hawj de

父亲好不容易进一次城，我陪他看过高楼大厦后，又打的去一处风景区玩。下车时，父亲看见我给了司机 20 元，就说：“坐一阵车怎么要这么多钱？”我说：“不多，这已经是最便宜的了。”

从风景区出来后，父亲不肯坐车了。从风景区到家有 10 公里，走回家那还不得累死？我还是叫了一辆的士。父亲见我不听他的话，就生气地自己走了。我问司机要多少钱，司机说最少要 25 元。我预先付钱给司机说：“等一会儿见到我父亲，你就说只要两块五毛。”司机问我为什么要骗父亲，我说：“我父亲刚从乡下来，他心疼钱，死活不肯坐车。”司机愣了一下才说：“好吧。”司机把车停到父亲身边。我叫父亲上车，父亲却要我下车。司机说：“大叔，你上来吧，我是顺路捎你们回去，只收两块五毛。”父亲这才上了车，一个劲地谢司机。

司机一路跟父亲说话，把我们送到家门口时，还亲自给父亲打开车门。等父亲下了车进了家后，司机又把我叫回到身边，将那 25 元还给我，说：“这钱，你拿去买一瓶酒给大叔喝吧。”我莫名其妙地问：“你为什么不要钱？”司机说：“因为你的父亲太像我的父亲了。我父亲进城后，也是心疼钱，不肯坐车。”我问：“你父亲还好吧？”司机说：“他走路回家时，被车撞死了。”

司机眼里涌满了泪水，他默默地开车走了。那 25 元钱，我至今还保存着。

naeuz: “Yaep he raen daxboh gou, mwngz couh naeuz hawj de caenh aeu song maenz haj.” Bouxhaici cam gou vihmaz yaeuh daxboh, gou naeuz: “Daxboh gou ngamq daj lajmbanj daeuj, de sim’ in ngaenz, baenzlawz cungj mbouj haengj naengh ci.” Bouxhaici ngawh yaep he cij naeuz: “Ndei ha.” De hai ci daengz henz ndang daxboh. Gou heuh daxboh hwnj ci, daxboh cix heuh gou roengz ci. Bouxhaici naeuz: “Boh’ au, mwngz hwnjdaeuj ba, gou dwg swlh roen soengq sou dauqbae, caenh sou song maenz haj.” Daxboh baenzneix cij haengj hwnj ci, lij mbouj dingz dwk docih bouxhaici dem.

Bouxhaici doq hai ci doq caeuq daxboh lwnh goj, soengq dou daengz bakdou le, lij hai douci rex daxboh roengz ci. Caj daxboh roengz ci haeuj dou le, bouxhaici youh heuh gou daengz henzndang de, dawz 25 maenz ngaenz boiz hawj gou, naeuz: “Gij ngaenz neix, mwngz dawz bae cawx bingz laeuj he soengq hawj boh’ au gwn ba.” Gou siengj mbouj doeng dwk cam: “Mwngz vihmaz mbouj aeu ngaenz?” Bouxhaici naeuz: “Aenvih daxboh mwngz caeuq daxboh gou doxlumj. Daxboh gou haeuj singz le, hix dwg sim’ im ngaenz, mbouj haengj naengh ci.” Gou cam: “Daxboh mwngz lij ndei lwi?” Bouxhaici naeuz: “Mwh de byaij roen dauqranz, deng ci bungq dai lo.”

Ndaw da bouxhaici cungj nyoengx ok raemxda liux, de laeglemx hai ci bae lo. Gou daengz seizneix lij yo 25 maenz ngaenz haenx.

Aen Gyaеujbya He Miz Caet Yiengh Feih

一个鱼头七种味

□Yez Gingcwngz sij Mungz Sugij hoiz

□叶倾城/文 蒙树起/译

Youq ranz baengzyouq gwn haeuxcaeuz, buenx byacaq he ngamq hwnj daiz, baengzyoux sikhaek yungh dawh geb gyaеujbya haeuj ndaw vanj swlgeij.

Gwnz loh dauqranz, gou geizheih dwk cam baengzyoux: “Caeuq mwngz gwn gvaq baenzlai donq ngaiz, gou guhmaz mbouj rox mwngz maij gwn gyaеujbya ne?”

De dap naeuz: “Gou mbouj gyaеz gwn gyaеujbya.”

“Daj seiziq daengz seizcoz, daxmeh gou cungj dwg gwn gyaеujbya, de cungj naeuz, aen gyaеujbya he miz caet yiengh feihdauh, baenzneix gou caeuq daxboh baeznaengz cungj ndaej gwn gij nohbya ndei. Cigdaengz ngoenz he gou yawj daengz bien faenzcieng he, gwnzde naeuz, gyoengq mehmbwk cungj dwg baenz daxmeh le cij maij gwn byaеujbya, laxlawz, daxmeh yaeuh gou ngeihcib bi lo.” Baengzyoux riunyumj dwk naeuz, sing’ yaem lumj gij ronghdaeng gizgyae nei, raeujrub youh ciuq rongh daengx diuz loh. “Lwnz daengz gou yaeuh de lo, mboujne, aeu daeglwg daeuj guhmaz yungh?”

Gou ngawh lo, daegmbauq ngoenznaengz gou cungj raen neix sawqmw h maj hung haujlai, yawj hwnjbae lumjbaenz mbouj roxnaj de nei.

Gvaqlaeng miz ngoenz he, gou bae aen danhvei daxmeh baengzyoux banhsaeh, ngamq bungz

在朋友家吃晚饭，一盘色香味俱全的红烧鱼刚上桌，朋友已不声不响地一伸筷，把鱼头夹到了自己碗里。回去路上，灯火淡淡的小径上，我不禁有点疑惑：“一起吃过那么多次饭，我怎么都不知道你爱吃鱼头呢？”他答：“我不爱吃鱼头。”

“从小到大，鱼头一直归我妈，她总说，一个鱼头七种味，我跟爸就心安理得地吃鱼身上的好肉。直到有一天我看到一本书，那上面说，所有的女人都是在做了母亲之后才喜欢吃鱼头的，原来，妈骗了我二十年。”朋友微笑着说，声音淡如远方的灯火，却藏了整个家的温暖。“也该我骗骗她了吧，不然，要儿子干什么？”

我一下子怔住了，这个平日熟悉的大男孩，仿佛突然长大了很多，呈现出我完全陌生的轮廓。

不久后的一天，我去朋友母亲的单位办事，时值中午，很自然地便一起吃饭，没想到她第一个菜就点了沙锅鱼头。

朋友的话在我心中如林中飞鸟般惊起，我不禁向她转述了朋友那天说的话。

“是吗？”朋友母亲笑起来嘴角有小小的酒窝：“我是真的喜欢吃鱼头，一直都喜欢，我儿子弄错了。”

“那您为什么不告诉他呢？”我问。

她慌忙摆手：“千万不要。孩子大了，和父母家人，也像隔着一层，彼此的爱，搁在心里，像玻璃杯里的水，满满的，看得见，可是流不出来，体会不到。”她的声音低下去，“要不是他每天跟我抢鱼头，我怎么会知道，他已经长得这么大了，大得学会体贴妈妈、心疼妈妈了呢？”

鱼头来了，在四溢的香气里，我看见她眼中有星光闪烁。她微笑着夹了片鱼头放在我碗里，招呼我：“尝一尝，一个鱼头七种味呢。”

banringz, couh caeuq daxmeh de doxcaez gwn haeuxngaiz, siengj mbouj daengz daxmeh de diemj aen byaek nduj couh dwg gyaеujbya.

Gou lijcaengz lumz gij vah baengzyoux gangj gvaq haenx, couh lwnh hawj daxmeh de nyi.

“Dwg lwi?” Daxmeh baengzyoux riunyumnyum naeuz: “Gou caen dwg maij gwn gyaеujbya dahraix, soqlaiz cungj maij gwn, dwg daeglwg loengh loeng lo.”

“Baenzneix vihmaz mwngz mbouj naeuz hawj de ne?” Gou cam.

De gipmuengz bibi fwngz: “Gaej naeuz hawj de. Daeglwg maj hung lo, caeuq bohme h、vunzranz, hix lumj gek caengz ceij he nei, youq ndawsim doxndiep, lumj gij raemx ndaw boi, raen de rim cix lae mbouj okdaeuj, bouxwnq mbouj rox.” Sing’ yaem de daemq roengzdaeuj, “danghnaeuz de ngoenznaengz mbouj caeuq gou ceng gyaеujbya, gou baenzlawz roxyiuj, de gaenq maj baenz hung lo, rox ndiep daxmeh、sim’ in daxmeh ne?”

Gyaеujbya daeuj lo, rangfwdfwd, gou raen song lwgda de ronghliklik.

De riunyumj dwk geb gaiq gyaеujbya he cuengq daengz ndaw vanj gou, naeuz: “Mwngz cimzcimz yawj, aen gyaеujbya he caen dwg miz caet yiengh feihdauh ne.”